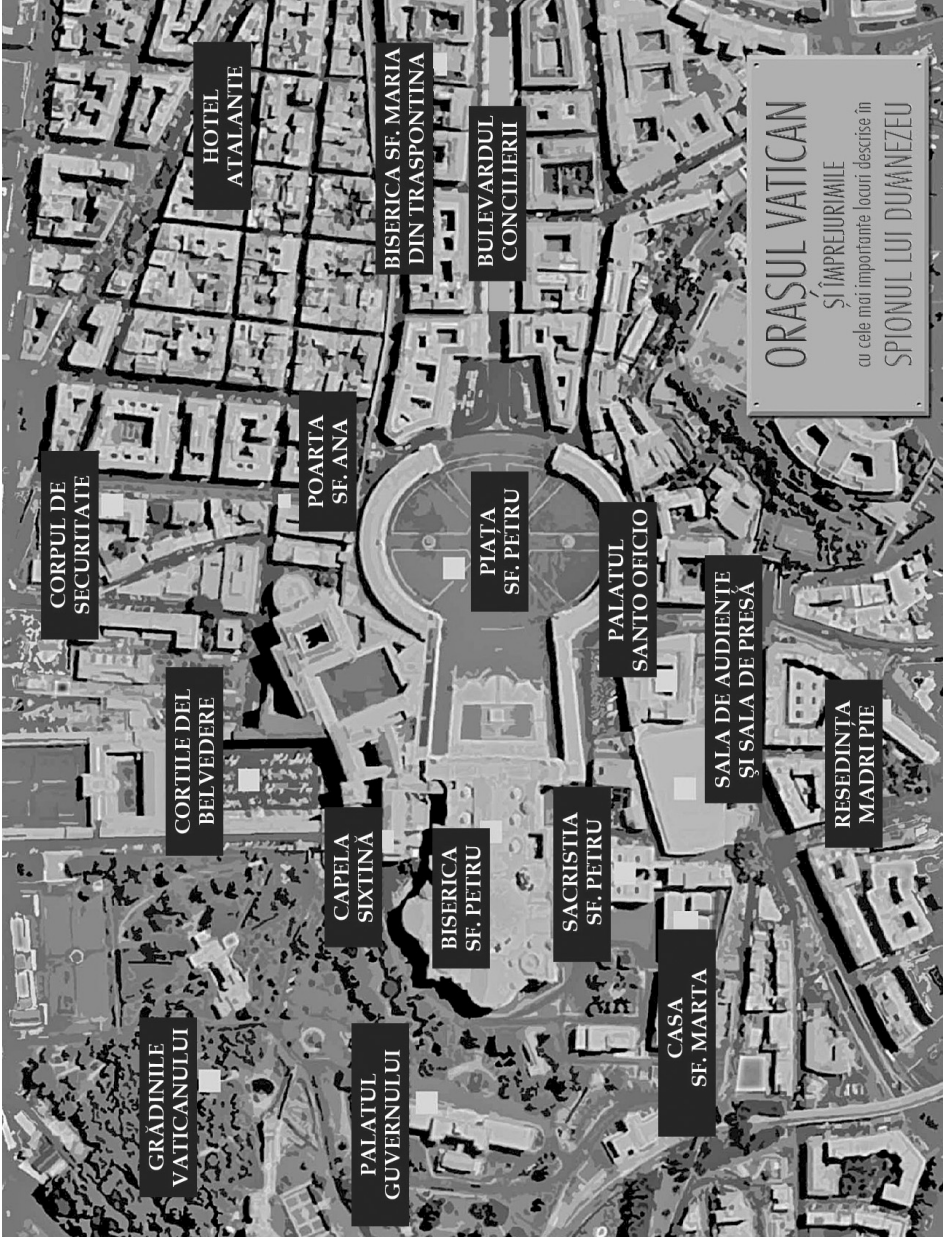


# Spionul lui Dumnezeu

Juan Gómez-Jurado

Traducere  
ALINA SÎRBU

TRITONIC



GRĂDINILE  
VATICANULUI

PALATUL  
GUVERNULUI

CORPUL DE  
SECURITATE

CORTILE DEL  
BELVEDERE

CAPELA  
SIXTINA

BISERICA  
SF. PETRU

SACRISTIA  
SF. PETRU

CASA  
SF. MARTA

POARTA  
SF. ANA

PIAȚA  
SF. PETRU

PALATUL  
SANTO OFICIO

SALA DE AUDIENȚE  
ȘI SALA DE PRESĂ

RESEDINȚA  
MADRILE

HOTEL  
ATALANTE

BISERICA SF. MARIA  
DIN TRASPONTINA

BULEVARDUL  
CONCILIERII

ORAȘUL VATICAN  
ȘI ÎMPREJURIMILE  
cu cele mai importante locuri descrise în  
SPIONUL LUI DUMNEZEU

Pentru Katu,  
lumina vieții mele

“..et tibi dabo claves regni caelorum“<sup>1</sup> Matei (16:19)

---

<sup>1</sup> n.a.: „...și ție îți voi da cheile împărăției cerurilor“

## Prolog

INSTITUTUL SFÎNTUL MATEI  
(CENTRUL DE REABILITARE PENTRU PREOȚII CATOLICI CU  
ANTECEDENTE PRIVIND ABUZURILE SEXUALE)  
Silver Spring, Maryland

*Iulie 1999*

*P*ărintele Selznick se trezi în mijlocul nopții cu un cuțit de pescuit la gît. Cum a obținut Karoski un instrument de tăiat este încă și astăzi un mister. Probabil nopți interminabile l-a ascuțit pe marginea unei lespezi desprinsă din chilia sa izolată.

Aceea a fost penultima dată cînd a reușit să iasă din camera sa minusculă, de trei pe doi, eliberîndu-se cu o mină de pix de lanțul care îl ținea legat de perete.

Selznick îl insultase. Pentru asta trebuia să plătească.

— Nu încerca să vorbești, Peter.

Mîna sigură și fină a lui Karoski îi acoperea gura în timp ce cuțitul mîngîia barba, care de-abia mijea, a fratelui său de sacerdotiu: sus și jos, ca o parodie macabră a bărbieritului. Selznick îl privea paralizat de groază, cu ochii deschiși larg, cu degetele încheștate de marginea cearceafului, suportînd greutatea celuilalt, aflat peste el.

— Știi de ce am venit, nu-i așa, Peter? Clipește o dată pentru „da” și de două ori pentru „nu”.

Selznick de-abia reacționează cînd observă cum cuțitul de pescuit s-a oprit din dans. Clipi de două ori.

— Ignoranța ta este singurul lucru care reușește să mă înfurie mai mult decît lipsa ta de politețe, Peter. Am venit ca să îți ascult spovedania.

O scurtă sclipire de ușurare apărură pe fața lui Selznick.

JUAN GÓMEZ-JURADO

- *Te căiești pentru că ai abuzat de copii nevinovați?*  
*Clipi o dată.*
- *Te căiești pentru că ai pătat vocația ta de preot?*  
*Clipi o dată.*
- *Te căiești pentru că ai revoltat atâtea suflete, dezamăgind Sfânta Noastră Biserică?*  
*Clipi o dată.*
- *Și în ultimul rînd, dar nu mai puțin important, te căiești că m-ai întrerupt acum trei săptămîni în timpul terapiei de grup, astfel întîrziînd considerabil reintegrarea mea socială și întoarcerea mea în slujba lui Dumnezeu?*  
*Clipi o dată foarte intens.*
- *Mă bucur să văd că te căiești. Pentru primele trei păcate, te oblig la o penitență de șase Tatăl Nostru și șase Ave Maria. Pentru ultimul...*
- Lui Karoski nu i s-a schimbat expresia din ochii-i reci și gri, dar a ridicat cuțitul și l-a pus între buzele victimei sale terorizate.*
- *Oh, Peter, nu îți dai seama ce plăcere o să îmi facă asta...*
- Selznick a murit în aproape patruzeci și cinci de minute și a fost obligat să o facă în liniște, fără a atrage atenția supra-veghetorilor care se aflau la treizeci de metri distanță. Karoski s-a întors singur în celula sa și a închis ușa.*
- În dimineața următoare, speriat, directorul Institutului l-a găsit acolo, plin de sînge uscat. Dar imaginea asta nu a fost singurul lucru care l-a tulburat pe bătrînul preot.*
- Ceea ce l-a tulburat complet a fost conștiința rece, totală, nepăsătoare, cu care Karoski i-a cerut un prosop și un lighean, pentru că „se murdărise“.*

## *Personajele*

### **Preoți**

ANTHONY FOWLER, agent în Serviciul de Informații al Forțelor Aeriene.  
American.

VIKTOR KAROSKI, preot și asasin în serie. American.

CANICE CONROY, fost director al Institutului Sfintul Matei. Mort.  
American.

### **Înalți însărcinați civili din Vatican**

JOAQUÍN BALCELLS, purtător de cuvânt al Vaticanului. Spaniol.

GIANLUIGI VARONE, singurul judecător din Orașul Vatican. Italian.

### **Cardinali**

EDUARDO GONZÁLEZ SAMALO, camerling. Spaniol.

FRANCIS SHAW, american.

EMILIO ROBAYRA, argentinian.

ENRICO PORTINI, italian.

GERALDO CARDOSO, brazilian.

Alți 110 cardinali.

### **Călugări**

Fratele FRANCESCO TOMA, carmelit. Paroh al bisericii Sfânta Maria din  
Traspontina.

Sora HELENA TOBINA, poloneză. Directoarea Casei Sfânta Marta.

## JUAN GÓMEZ-JURADO

### Corpo di Vigilanza dello Stato della Citta del Vaticano<sup>1</sup>

CAMILO CIRIN, inspector general.

FABIO DANTE, subinspector.

### Poliția Italiană (Unitatea de Analiză a Crimelor Violente, UACV)

PAOLA DICANTI, inspectoare și doctor în psihiatrie. Responsabilă a Laboratorului de Analiză a Comportamentului (LAC).

CARLO BOI, director general al UACV, șeful Paolei

MAURIZIO PONTIERO, subinspector.

ANGELO BIFFI, sculptor judiciar și expert în imagine digitală.

### Civili

ANDREA OTERO, trimis special pentru ziarul *El Globo*. Spaniolă.

GIUSEPPE BASTINA, mesager pentru *Tevere Express*. Italian.

n.a.: Aproape toate personajele cărții au fost inspirate de persoane reale. Acest roman este de ficțiune, dar foarte apropiată de realitate în ceea ce privește modul intern de funcționare al Vaticanului și al Institutului Sfântul Matei, un loc real (deși avînd alt nume) a cărui simplă existență provoacă groază și despre care nu se știe nimic în Spania. Totuși, lucrul cel mai alarmant din acest roman nu sînt faptele pe care le povestește, ci faptul că ar putea fi adevărate.

---

<sup>1</sup> n.t.: unul din cele două servicii de securitate din orașul Vatican



## PALATUL APOSTOLIC

*Sâmbătă, 2 aprilie 2005, 21:37*

Bărbatul din pat încetă să mai respire. Secretarul său personal, monseniorul Stanislav Dwisicz, care de treizeci și șase de ore stătea agățat de mîna dreaptă a muribundului, izbucni în plîns. Medicii de gardă au fost nevoiți să îl îndepărteze cu violență și au încercat mai mult de o oră să îl reanimeze pe bătrîn. Au mers mai departe de limita rezonabilă. În timp ce începeau de fiecare dată procedeul de reanimare, toți știau că trebuie să facă tot posibilul, și chiar mai mult, pentru a-și liniști propriile conștiințe.

Încăperile private ale Suveranului Pontif ar fi surprins pe orice observator dezinformat. Conducătorul în fața căruia se înclinau cu respect liderii națiunilor trăia într-un loc de o totală sărăcie. Camera sa era o încăpere austeră mai mult decît poate fi povestit, cu pereții goi, în afara unui crucifix și a mobilierului de lemn lăcuit: o masă, un scaun și un pat umil. Acesta fusese înlocuit în ultimele luni cu un pat de spital. Pe lîngă el infirmierii se străduiau să îl reanimeze în timp ce picături mari de transpirație cădeau pe cearceafurile de un alb imaculat. Trei călugărițe poloneze le schimbau de trei ori pe zi.

În sfîrșit, doctorul Silvio Renato, medicul personal al Papei, a oprit acest efort inutil. Cu un gest a ordonat celor trei infirmieri să acopere bătrînul chip cu un văl alb. Ceru ca toți să iasă, rămînînd singur lîngă Dwisicz. A redactat chiar acolo certificatul de deces. Cauza morții era mai mult decît evidentă, un accident cardio-vascular, agravat de inflamarea laringelui. A avut îndoieli atunci cînd trebui să scrie numele bătrînului, deși, într-un final, alese numele civil, pentru a evita problemele.

## JUAN GÓMEZ-JURADO

După întocmirea și semnarea documentului, doctorul îl întinse cardinalului Samalo, care tocmai intra în cameră. Cardinalul avea dificila sarcină de a confirma oficial moartea.

— Mulțumesc, doctore. Cu permisiunea dumneavoastră, voi începe.

— Vi-l încredințez, Eminență.

— Nu, doctore. Acum este al lui Dumnezeu.

Samalo se apropie încet de patul mortului. La cei șaiszeci și șase de ani ai săi i-a cerut Domnului de multe ori să nu trăiască acest moment. Era un om liniștit și lent dar știa ce înseamnă această sarcină grea și multiplele responsabilități și sarcini care acum cădeau pe umerii lui.

Privi cadavrul. Acel bărbat ajunsese la optzeci și patru de ani învingând o împușcătură, o tumoare la colon și o apendicită complicată. Dar boala Parkinson l-a slăbit zi de zi în așa fel încât inima sa, într-un final, nu a mai rezistat.

De la fereastra celui de-al treilea etaj al palatului, cardinalul putea să vadă cum aproape două sute de mii de persoane aglomerau piața Sfântul Petru. Terasele de pe acoperișurile caselor din jur erau pline de antene și camere de televiziune. „În puțin timp vor fi și mai mulți, gândi Samalo. Cei care vor veni deasupra. Oamenii îl adorau, admirau sacrificiul lui și voința sa de fier. Va fi o lovitură grea, deși toți se așteptau la asta încă din ianuarie... și nu puțini erau cei care o doreau. Și apoi mai este și cealaltă chestiune.“

Se auzi zgomot la ușă iar cel care se ocupa de securitatea Vaticanului, Camilo Cirin, intră înaintea celor trei cardinali care aveau sarcina să certifice moartea. Pe chipurile lor se observau îngrijorarea și nesomnul. Cei trei se apropiară de pat. Nici unul dintre ei nu și-a ferit privirea.

— Să începem, spuse Samalo.

Dwicz se apropie de el cu o valijoară deschisă. Șambelanul ridică vâlul alb care acoperea chipul defunctului și deschise o fiolă care conținea uleiurile sfinte. Începu ritualul milenar în latină:

— *Si vives, ego te absolvo a peccatis tuis, in nomine Patris et Filii e Spiritus Sancti, amen.\**

---

\* n.a.: Dacă trăiești, eu te absolv de toate păcatele tale în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.